

**Fotomenininkė, rašytoja, gydytoja
Leona Korkutienė**

Gimė 1934 rugpjūčio 10 d. Kaulekiškiuose (Radviliškio valsčius).

Mokėsi Šiluvos, Klaipėdos mokyklose.

1952 m. baigė Šiaulių medicinos seserų mokyklą. 1965 m. - Vilniaus universiteto Medicinos fakultetą.

1967 m. pradėjo dirbti gydytoja Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje, Dirbtinio inksto skyriuje, atliko pirmąsias hemodializes.

1986-1987 m. su vyru geologu-minerologu Vincentu Korčučiu gyveno Pietų Jemene.

1990-1992 m. gyveno Čikagoje. Daley kolegijoje mokėsi anglų kalbos.

1995 m. baigė Aukštesniąją katechetų mokyklą.

L. Korkutienė ne tik dirbo praktinį darbą, bet ir rengė, skaitė pranešimus mokslinėse konferencijose, ruošėsi moksliniam darbui. Tačiau polinkis į meną nugalėjo, paskatino ieškoti kitų savęs realizavimo formų.

Fotografuoti L. Korkutienė pradėjo dar studijuodama mediciną. Menine fotografija susidomėjo jau dirbdama klinikinį darbą.

1979 m. Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje ji surengė pirmąją personalinę parodą „Nebijok mažyli“. Nuotrauka tuo pačiu pavadinimu apkeliavo daugelį šalies ir užsienio parodų. Pelnė ne vieną apdovanojimą.

1981 m. L. Korkutienės Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto 200 metų jubiliejui skirtas žymiausių fakulteto mokslo žmonių nuotraukų ciklas „Kolegos“ buvo eksponuotas keliose parodose.

1986-1987 m. L. Korkutienė gyvendama Pietų Jemene daug fotografavo ir surengė keletą parodų Adene, o grįžusi į Lietuvą - Vilniuje.

Leona Korkutienė surengė 20 personalinių parodų. Sukūrė fotografijų ciklus „Moteris moters akimis“ (1986-1987; apie Jemeno moteris ir vaikus), „Čikaga – po Sausio 13-osios“ (1991). „Nebijok mažyli“, „Laivas ir žmonės“, „Diagnozė“, „Bernardo Brazdžionio sugrįžimas“ ir kt. buvo eksponuojamos įvairiose parodose.

Jos fotografijose atsispindi kolegų medikų, menininkų, visuomenės veikėjų portretai bei tolimųjų kraštų vaizdai. Kelionių reportažai iš Indijos, Pietų Jemeno buvo spausdinami periodiniuose leidiniuose „Švyturys“, „Tarybinė moteris“.

Parengė ir išleido meninės fotografijos albumus „Kolegos“ (apie Vilniaus klinikinės ligoninės gydytojų darbą, 1992), „Maestro“ (Lietuvos dirigentai, 1994), Sanus (apie Lietuvos gydytojų atkuriamąjį suvažiavimą, 1998), Žvilgsnis (2000).

L. Korkutienė – Lietuvos fotomenininkų sąjungos narė nuo 1979 m. Meno kūrėjo statusas jai suteiktas 2005 m.

Išleido eilėraščių rinkinį „Etiudai“ (1988), kelionių apybraižą „Sveika, jūra“ (1989), dramą apie J. Basanavičiaus gyvenimą „Vade mecum“ (1992; pastatymas Jaunimo teatre 1993). Nepublikuotas kūrinys „Ketrios popiežiaus dienos Lietuvoje“ su iliustracijomis.

Leona Korkutienė - aktyvi medikų Poezijos pavasario renginių dalyvė. Ji ne tik skaitė savo kūrybą, bet ir daug fotografavo. Kolegų portretinėmis nuotraukomis iliustruota pirmoji medikų poezijos rinktinė „Skrenda paukštė baltaplunksnė“ (1991). Jos eilėraščiai buvo spausdinami šalies ir užsienio periodiniuose leidiniuose.

Gydytoja L. Korkutienė Lietuvos medicinos bibliotekoje lankėsi nuo studijų metų. Surengė parodą, bendradarbiaudama su biblioteka išleido fotografijų albumą „Sanus“.

L. Korkutienė – Sausio 13-osios brolijos, Asociacijos už žmogaus gyvybę, Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos narė. Mirė 2015 m. vasario 19 d. Palaidota Saltoniškių kapinėse, Vilniuje.